

2002-2007 YILLARI ARASINDA ANKARA ADLİ TIP KURUMU'NDA ANALİZİ YAPILAN BABALIK BELİRLEME OLGULARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

ZENGİN N*, BAKSI O*, ERTUGRUL H C*, BİLAL U*, CELİK N *, DINC A H* *

*Ministry of Justice, Council of Forensic Medicine, Department of Biology, Ankara, Turkey

**Ministry of Justice, Council of Forensic Medicine, Ankara, Turkey

Özet :

2002-2007 yılları arasında DNA analizleri yapılmak üzere laboratuvarımıza gönderilmiş nesep tayini olgularında babalığın kabul ve red oranlarının belirlenmesine yönelik retrospektif bir çalışma yapılmıştır. Bu çalışmada, anne tarafından açılmış babalık belirleme (babalığa hüküm) davalarına ve nüfus kayıtlarında baba olarak görülen kişi tarafından açılmış nesebin reddi (tanımanın iptali) davalarına konu olgulardaki baba kabul/red oranları belirlenmiş ve karşılaştırılmıştır. Elde ettiğimiz sonuçlara göre; 143 babalık belirleme olgusunun %89'unda baba adayı biyolojik baba olarak kabul edilirken, %11'inde red edilmiştir. 109 nesebin reddi olgusunda ise nüfus kaydına göre baba olarak görünen kişinin %54 oranında biyolojik baba olduğu tespit edilmiş, %46'sında ise nesebi reddedilen çocuğun biyolojik babası olmadığı belirlenmiştir. Tüm nesep olguları birlikte değerlendirildiğinde toplam 252 olguda baba adaylarının kabul oranı %74, red oranı ise %26 olarak bulunmuştur. Sonuçlar göstermektedir ki; annenin davacı olduğu davalarda da babanın davacı olduğu davalarda da davacı taraf iddiasında çoğunlukla haklıdır.

Giriş :

Adli olayların bir çoğunda olduğu gibi biyolojik babanın belirlenmesinde DNA test sonuçları mahkemeler tarafından kabul edilen güvenilir delillerdir. Günümüzde insanlar evlerinde basitçe aldıkları bukkal svap numunelerini ilgili laboratuvarlara göndererek DNA analizi ile babalık testi yaptırabilmektedirler. Basında veya internet sitelerinde yer alan babalık belirleme test kitleri ile ilgili haber ve duyurular insanların oldukça ilgisini çekmektedir. Kuşkusuz bu ilgi DNA testi taleplerindeki artışı da beraberinde getirmektedir. Mertens (2006); yaptığı çalışmada bu artışa işaret etmektedir. Geleneksel kan markırlarının yerini alan DNA STR (Short Tandem Repeat) sistemleri uzmanlara babalık testleri ile ilgili her soruyu yüksek kesinlikle açıklama olanağı sağlar (junge et al. 2006)

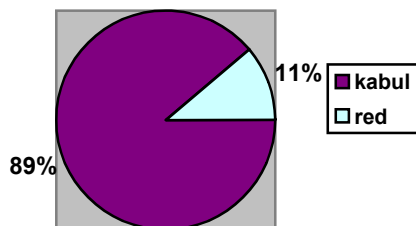
Mahkemelerde biyolojik babanın tespiti veya çocuğun reddi davalarında delil olarak sunulan DNA analiz sonuçlarına göre baba adaylarının kabul ve red oranlarının bilinmesi bu tip davalarda davacı tarafın iddiasında ne derece haklı olduğunu ortaya koymasından önem taşır. Çalışmamızda bu oranların tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Materyal/ Metod :

Laboratuvarımıza 2002-2007 yılları arasında mahkemeler tarafından babalık belirlenmesi amacıyla gönderilen dosyalar belirlendi. Anne tarafından açılmış davalara ait dosyalar ile baba tarafından açılmış dava dosyaları birbirlerinden ayrıldı. Bu dosyaların ayrı ayrı sayıları ve baba adaylarının kabul ve red oranları hesaplandı. Sonuçlar aşağıda açıklanmıştır.

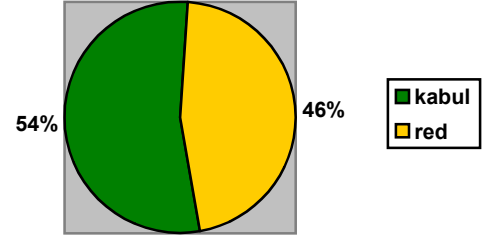
Sonuçlar :

Anne tarafından açılmış davalarındaki toplam 143 olgunun 127'sinde (%89) baba adayı kabul edilirken 16'sında (%11) dışlanmıştır.

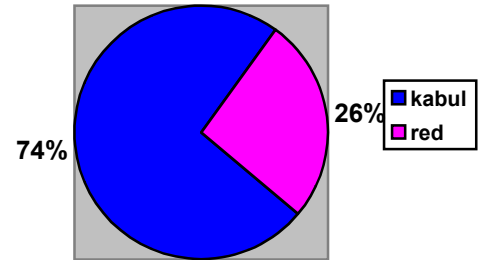
Grafik1: anne tarafından açılan davalarındaki kabul/red oranı

Baba tarafından açılmış davalarındaki toplam 109 olguda baba adaylarının 59'u (%54) biyolojik baba olarak tespit edilirken 50'sininin (%46) biyolojik baba olmadığı belirlenmiştir.

Grafik 2: Baba tarafından açılan davalarındaki kabul/red oranı

Toplam 252 olgu birlikte değerlendirildiğinde; 186 olguda (%74) baba adayı kabul edilirken 66 olguda (%26) dışlanmıştır.

Grafik 3: Tüm olgulardaki kabul/red oranı

Tartışma :

Anne, çocuğunu biyolojik babasının üzerine kaydetmek amacıyla dava açarken, nüfus kaydına göre baba olan erkekler ise çocuğun biyolojik babası olmadıkları gerekçesiyle dava açmaktadırlar. Bu durumda anne tarafından açılmış davalarda kabul oranının baba tarafından açılmış davalarda ise red oranının yüksek olması beklenen bir sonuçtur. Çalışmamızda babanın açtığı davalarda red oranı kabul oranından daha düşük olduğu görülmüştür.

Referans :

Mertens G, The Ethical Debate on Present Day Paternity Testing Practices, Acta Clinica Belgica, 2006; 61-2
Junge A, Brinkmann B, Fimmers R, Madea B, Mutations or Exclusion : an unusual case in paternity testing, Int J Legal Med, 2006, 120